

DOLNÁ ŽDAŇA

CD1 - OD HRONSKÉHO BEŇADIKA PO ZVOLEN

CD1 - 7/1

Hora, hora papierová

Ho - ra, ho - ra pa - pie-ro - vá, pa - pie-ro - vá,
 pa - pie-ro - vá, hr - dá d'jou-ka BÚ - ci - o - vá,
 BÚ - ci - o - vá, BÚ - ci - o - vá. Keď je hr - dá,
 nak aj bu - d'je, Ďu - ro-va Ku - bi - ke - je že - na bu - d'je,
 Ďu - ro-va Ku - bi - ke - je že - na bu - d'je.
 Ak sa ťi to, Fil - ka, ak sa ťi to ňe - zdá,
 ten Šteu - ko Moš - ke - je, to je jas - ná hviez - da.

Hora, hora papierová, papierová, papierová,
 hrdá d'jouka Búciová, Búciová, Búciová.
 Keď je hrdá, nak aj buďe,
 Ďurova Kubíkeje žena buďe,
 Ďurova Kubíkeje žena buďe.

Ak sa ťi to, Filka,
 ak sa ťi to ňezdá,
 ten Šteuko Moškeje,
 to je jasná hviezda.

Pri studienki prala plienki

Pri stu - d'ien - ki pra - la plien - ki, ňe - bá - la sa víiii - ka,
 ňe - bá - la sa víiii - ka. A ten víiiiík, len tak škiiiiíb,
 len tak po - škl - bíiii - ka, len tak po - škl - bíiii - ka.

Pri studienki prala plienki,
 ňebála sa víiiiíka,
 ňebála sa víiiiíka.

A ten víiiiík, len tak škiiiiíb,
 len tak pošklbiiíika,
 len tak pošklbiiíika.

Autor notového zápisu: Svetozár Stračina

DOLNÁ ŽDAŇA

CD1 - OD HRONSKÉHO BEŇADIKA PO ZVOLEN

CD1 - 7/2

Polatých Varsou je veľká kameň

Po-la tích Var - sou je veľ - kí ka - meň, va - ri - la A - ňič - ka
 ha - luš - ke na ňom.

Polatých Varsou je veľká kameň,
varila Aňička haluške na ňom.

Pribehou Janko z veľkima piski,
ak hlce, tak hlce haluške z miski.

Ona mu vraví: Janko pomáli,
a on po stovacať do hubi valí.

Pije, pije, na kolaji táča

Pi - je, pi - je, na ko - la - ji tá - ča, tá - ča, na - no - si - lo
 pl - ní pi - tvor ráž - d'ia, ráž - d'ia.

Pije, pije, na kolaji táča, táča,
nanosilo plní pitvor rážd'ia, rážd'ia.

Ot tých Pánskich do tých Jantou tri míle, tri míle,
posadiv sa hrdí Mišo na sviňe, na sviňe.

Nanosilo tej Marke Prôčkeje, -čkeje,
že hu vezňe Palo Zelineje, -neje.

A keď to tá hrdá Róska zbadala, že je zle, ňedobre,
ona za ňím trci - frci na voze, na koze,
na trajgáci, na zvláči.

Pri studienki prala plienki

Pri stu - d'ien - kí pra - la plien - ki, ňe - bá - la sa víl - lí - ka,
 ňe - bá - la sa víl - lí - ka. A ten víl - lík, len tak škí - lí - b,
 len tak po - skl - bí - lí - ka, len tak po - skl - bí - lí - ka.

Pri studienki prala plienki,
ňebála sa víl - líka,
ňebála sa víl - líka.

A ten víl - lík, len tak škí - lí - b,
len tak poškl - bí - líka,
len tak poškl - bí - líka.

Autor notového zápisu: Svetozár Stračina

DOLNÁ ŽDAŇA

CD1 - OD HRONSKÉHO BEŇADIKA PO ZVOLEN

CD1 - 7/3

Jaňičko, biela hus, krmila bi ťa z úst

Ja - ňí - ko, bie - la hus, k r - mi - la bi ťa z úst,
 a - le mam - ka ňe - dá, ho - ja - ja, a - le mam -
 ka ňe - dá, že bi bo - la ble - dá, ťu - há - ja.

Jaňičko, biela hus,
 krmila bi ťa z úst,
 ale mamka ňedá,
 ale mamka ňedá,
 žebi bola bledá, ťuhája.

Lebo tá červená
 po sebe pozerá,
 a tá bleduštička, hojaja,
 a tá bleduštička,
 po roboťe behá, ťuhája.

Bledá som ja, bledá,
 bleduštička, bledá,
 ale ma moja mať, hojaja,
 ale ma moja mať,
 za červenú ňedá, ťuhája.

Starajú sa ľudia,
 prečo sa ňevidám,
 veď ja od vrkoča, hojaja,
 veď ja od vrkoča
 porcie ňedávam, ťuhája.

Slúžila som v Bistrici

Slú - ži - la som v Bis - tri - ci, tam pri sve - tej Tro - ji - ci,
 tam pri brá - ňe, sve - tom Já - ňe se - de - la som v la - vi - ci,
 tam pri brá - ňe, sve - tom Já - ňe se - d'e - la som v la - vi - ci.

Slúžila som v Bistrici,
 tam pri svätej Trojici,
 tam pri bráňe, svatom Jáňe,
 sedela som v lavici.

Ksela som sa aj vidať,
 ňeksela ma mamka dať,
 že som mladá, ňešikovná,
 že si ňeviem gazduvať.

A ja si to povolím,
 ešte si aj podvorím,
 ktorí chlapec gu mňa príde,
 tomu dvierka otvorím.